

תיק בג"צ 93/88

בית המשפט העליון
ת"א 27.3.88

רמזי בשארה כורי, עכו העתיקה
11/83
ע"י ב"כ עוה"ד ה. נקארה ו/או מ.
וקסמן ו/או ס. ג'רייס, רח' אליהו
הנביא 1, חיפה, אשר כתובתם למסירת
כתבי בי-דין בירושלים היא ע"י עו"ד
א. מרגליות, רח' בן-יהודה 16,
ירושלים.

העותר

נ ג ד

1. המרקליט הצבאי הראשי,
משרד הבטחון, הקריה
תל-אביב
2. שר הבטחון, משרד הבטחון
הקריה, תל-אביב

המשיבים

עתירה לצו-על-תנאי המכוון אל המשיבים והדורש
מחס לבא וליתן טעם מדוע לא יעמידו לדין את אנשי הצבא,
ובכללם 2 הקצינים בדרגת סרן ורב-סרן, אשר עצרו את העותר
ביום 10.7.1987 בשעות הצהריים בשכם, ולאחר המעצר היכו
אותו, החזיקו בתנאי מעצר עלבים, הפחידו אותו ע"י יריות
ליד ראשו כשעיניו עצומות ושברו שלושה מצלעותיו ע"י מכות.

וכי הוצאות עתירה זו יחולו על המשיבים.

באלה נימוקי העתירה :

1. העותר הינו חבר מועצת עיריית עכו וחבר הוועד המרכזי
של המפלגה הקומוניסטית הישראלית. הוא יהיה מיוצג בדיון בעתירה
זו ע"י ב"כ הנ"ל, אשר כתובתם למסירת כתבי בי-דין בירושלים היא
כאמור לעיל.
 2. ביום 10.7.1987 נסע העותר עם אשתו, גיטו ועוד 3
נשים בוספות לשכם, בגדה המערבית עם רשיון כניסה חוקי לשם.
 3. בשעות הצהריים באותו יום נעצר העותר בהיותו יוצא
ממסעדה בשכם ע"י אנשי צבא. הוא הובל לתחנת המשטרה הצבאית
במקום להקירה, הואשם בעבירת "קניית מצרכים משכם בניגוד לצו
המושל הצבאי"; ולבסוף נלקח לבית הסוהר המרכזי בשכם, אשר
היה מוחזק אז ע"י הצבא.
 4. אותו יום, 10.7.1987, בשעות הערב הוצא העותר ע"י
אנשי צבא מהדר המעצר בבית הסוהר, נלקח לחדר, שם הורדה חולצתו
ממנו ונקשרה סביב עיניו והובל לחדר אחר בתוך בית הסוהר, שם
התחיל רב סרן, שעוד קודם לכן הקר את העותר בתחנת המשטרה
הצבאית, לחקור אותו מהדש, תוך איזמים ומכות אכזריות בכל חלקי
גופו שהונחתה על ידי אנשים אשר עמדו מסביב לעותר, בשבתו על
סמך כשעיניו עצומות.
- העותר הכיר את הרב-סרן החוקר ע"י קולנו והמסכיות

כדי לשבור אותו נערכה ירייה ליד המטה "מטריד" שנסתיימה בשלום. מטרה מיוחדת.

במסגרת החוקק עם עד שעות הבוקר ליום 11.7.1967.

5. אותו יום, 11.7.1967, השבוע השני לחוד החגים בבית המדרש, בהערבותו של מרן גי'ה"ק, אסף שם את תלמידי המדרש על מנת להמשיך לעבודתו עם התלמידים.

יום 12.7.1967 עד שעות הלילה כשהתחבר סגור ומתחזק במחנה המפגלו לצורך מילוי לצורך מילוי של תלמידי המדרש. במקום זאת הוצב במילוי רופא ערבי מטעם, אשר בדק את המצב ונתן לו טיפול כמידי. למחרת בבוקר, 13.7.1967, הוצב רופא אחר לבית המדרש, אשר בדק את המצב ונתן לו טיפול.

6. בשעות הבוקר ביום 13.7.1967 הוצב המורה לדין בפני בית הדין הצבאי לטיפול מחדש במשפט המורה לדין בפני האספה על הנידוי מצד משרד הביטחון ליוזם הממשל הצבאי. אחר מילוי נוצר הספק על ידי משרד הביטחון ליוזם הממשל הצבאי לדין בפני האספה על ידי משרד הביטחון.

עוד לפני הטילת הדין במשפט, ביקש המורה המבואר לראות את האספה הממונה של קצינים משרד הביטחון ליוזם הממשל הצבאי, ולאחר בירור קצר במשרד הביטחון, ליוזם הממשל הצבאי לראות את האספה הממונה של קצינים משרד הביטחון ליוזם הממשל הצבאי.

7. מן הדין הצבאי במשפט הנ"ל, המלונן המורה בפני בית המשפט על התשלום והמבנה המיוחד ליוזם הממשל הצבאי על מנת ליישם את המבנה המיוחד.

שופט בית הדין הצבאי ראה בפניו את המורה המבואר על תלומדי המורה, הוגיש מראה את סימני המבנה המיוחד במלונן על עמדת העמק הפרטי כל לאלו המורה המבואר, לשיפוט במלונן.

8. במסגרת המשפט הנ"ל ניתן לצוות אישור במשפט המורה ליוזם הממשל הצבאי, העמק פוטוסטטי על המורה הנ"ל במסגרת לעמדה זו במסגרת א' ומחנה ח' בלתי-נפרד משה.

9. לאחר שהורו הניצ המורה לעבוד במקום הלילה המיוחד בלוח יום, ביום השני, 14.7.1967, במסגרת הבוקר בבוקר המורה ע"י רופא במקום וקיבל מעודה דפדפנה למענה ביום למטה.

העמק פוטוסטטי על המורה הנ"ל במסגרת לעמדה זו במסגרת ב'.

10. לאחר שיפוט של ימים מספר ולאחר שבבית המדרש לא שכן; נצטו לצאת צי לוחי ד' ומטה המורה ששלוחה כשלוחה ביד שאל נסברו.

העמק פוטוסטטי על המורה הנ"ל במסגרת לעמדה זו במסגרת ג'.

11. מקומה קצרה לאחר מכן הניצ המורה הלונה לשלוחה נצטו אנשי הצבא וביקש לערוך תיקים ולהעביר את המורה לדין. העמק מטעם זה במסגרת לעמדה זו במסגרת ד'.

12. עוד לפני שנשלחה הלונה הנ"ל, משה ב"כ המורה, הת"כ, בתלונה אחרת מיום 19.7.67 ליוזם הממשל הצבאי, העמק מטעם ששלח לט"ב ס"י, ובה ביקש להעביר את המורה לדין.

במכתבו מיום 11.6.1968, כי אכן נערכה חקירה ו"בסכומה של החקירה לא נתגלו ראיות המאפשרות הבאת מישור לדין".
העתק המכתב הנ"ל מצורף לעתירה זו בתור נספח ה'.

14. העותר טוען שמעשיהם של אנשי הצבא הנדונים, כפי שתוארו לעיל, מהוות עבירות חמורות שמן הראוי להעניש אותם בגללם בכל חומרת הדין.

15. העותר אינו יודע את תוצאות או מימצאי החקירה הנ"ל, אולם הוא טוען שחקירה זו הינה בלתי-מושלמת ולא תוכל לשמש בסיס למסקנות המשיבים כי העותר עצמו, בהיותו העד הראשי, לא נחקר ע"י כל רשות שהוא ולא נגבתה מפניו כל הודעה ביחס למעשים הנ"ל.

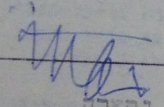
16. העותר טוען שעמדתם הנ"ל של המשיבים יש בה משום חיפוי על ביצוע עבירות גסות ומבישות שבוצעו ע"י אנשים אשר מחובתם לדאוג לשלום הצבור וטובתו, ולכללו העותר.

17. העותר טוען שאין המשיבים רשאים להחליט בענין זה כטוב בעיניהם, ולהתעלם מעמדתו של העותר, שעה שנגרמו לו נזקים חמורים, והוצאות שונות.

עוד טוען העותר ששתיקה על המעשים שתוארו לעיל נוגדת את טובת הצבור ואת הזכויות האלמנטריות של האזרח.

אשר על כן מתבקש בית המשפט לתת את תצו-על-תנאי המבוקש.

כמו כן יתבקש בית המשפט לאחד מתן תצו-על-תנאי וקבלת תשובת המשיבים לעשות את תצו להתלסס ולחייב את המשיבים בהוצאות המשפט לרבות שכ"ט עו"ד.

ח. נקארה, עו"ד

ב"כ העותר